

Efkârım Duman Altı

– GülsenTunçka · 18 Şubat 2013

Közden alınan korsun, bildiğimce yanarım
Nefesini alırken, vuslatı kurma bensiz
Alı al moru morsun, usanmadan anarım
Yollarıma düşüp de hayrına yorma bensiz

Çiğ tanem değil misin; ben taşarım bendimden
Mevsimler hız modunda, kardelense açmıyor
Zerre katre can param, zor aşarım kendimden
Ay hainlik yapıyor, gökten yıldız saçmıyor

Kalem önayak olup, dizeler yâri yazar
Meşakkatin varsa da, seni canıma aldım
Silgi arayı açıp, yazdıklarımı bozar
Heyecanım boy verdi, nefes nefese kaldım

Efkarım Duman altı, gözün gözümde geçsin
Yâr pencere hep açık, kapıdan girmesen de
Dilber yanın arz edip, gönlümü gönle seçsin
Şaşkın maşuklar gibi, kirişi görmezsen de

Samanyolu gökyüzü, benimle dolsun cismin
Işıl ışıl asuman, ne yıldızlar puslanır
Mıh gibi çakılısın, aşk yolum olsun ismin
Yakamoz raks peşinde, ne bu gönül uslanır